

Sommer med Københavns Finansborgmester, er, at der ingen Sandsynlighed er for, at Københavns Kommune vil købe dette Garnisonssygehus, man mener, at Kommunen ikke har Brug derfor, og at Kommunen, for saa vidt der skal være Tale om Udvidelse af Sygehuse i København, kan slippe billigere ved at bygge en eller flere Pavilloner ved Bispebjerg Hospital. Der er altsaa ingen Vej frem med Hensyn til at afhænde det til Københavns Kommune. Derefter har jeg da ment, at der ikke var andet at gøre end at fuldføre dette Garnisonssygehus, og i den Anledning har jeg netop for ikke saa kort Tid siden, i alt Fald før Jul, stillet Forslag til Finansudvalget om de nødvendige Bevillinger, for at Garnisonssygehuset kunde blive færdigt. Der er til dette Anlæg anvendt ca. 5 Mill. Kr., og det vil ved Siden af det, der er opsparet af de Bevillinger, der er givet, koste 700 000 Kr. at bygge det færdigt. Men jeg mener, at det mest uforsvarlige vilde være at lade Sygehuset, altsaa disse 5 Mill. Kr., ligge hen derude som en død Kapital, som vi ikke faar den fjerneste Forrentning af eller Nytte af. Samtidig har vi Rigsgades Sygehus, der i Virkeligheden er, om ikke under al Kritik, saa i hvert Fald af den Beskaffenhed, at vi snarest muligt maa have de syge Soldater flyttet et andet Sted hen til et mere tidssvarende Hospital. Jeg har, som sagt, stillet et Forslag i Finansudvalget, og jeg har Haab om, at Finansudvalget kan tiltræde det. Det forekommer mig ogsaa, at Sagen er i den Grad oplagt, at ingen kan sætte sig imod, at dette Sygehus bygges færdigt. Jeg har forstaaet det ærede Medlem Fru Elna Munch paa den Maade, at det, hun mener, der først og fremmest skal gøres, er, at Rigsdagen træffer Beslutning om, hvad Hospitalet skal bruges til, og bagefter kan vi saa tales ved om de Summer, der kan anvendes til dets Færdiggørelse. Jeg er af den stik modsatte Opfattelse, og jeg vil antage, at Finansudvalget vil være enig med mig i, at det, det kommer an paa, er, at vi bygger Hospitalet færdigt. Skal vi ind paa en Forhandling om, at det skal benyttes til noget andet end til at huse de syge Soldater, har det vist lange Udsigter. Jeg mener ikke, det er forsvarligt, at Rigsdagen sendes hjem i Foraaret, uden at der træffes Bestemmelse om at gøre Arbejdet færdigt. Jeg vil ikke sige, det er Pillearbejde, der er tilbage, men Hospitalet er dog for saa vidt færdigt, at det, der mangler, væsentligt er Malerarbejdet,

og det er en meget betydelig Post af de 700 000 Kr., der er Tale om; desuden er der Kedelanlægget, som skal være fælles for Epidemihospitalet og Garnisonssygehuset.

Jeg mener altsaa, det maa gøres færdigt nu, det er bygget som Garnisonshospital, og vi har Brug for det som saadant. Naar det er færdigt, kan vi forhandle om, hvad der skal gøres ved de Pladser, der er for mange. Jeg har jo ment, det vilde være rigtigt at optage en Forhandling med Københavns Kommune, saaledes at Kommunen lægger Patienter ind paa dette nye og særdeles tidssvarende Hospital. Jeg haaber, hele Rigsdagen nu har faaet et Indtryk af, hvad der er mit Standpunkt, nemlig at dette Garnisonssygehus maa bygges færdigt og de nødvendige Bevillinger gives, saa man hurtigst muligt kan komme i Gang med Arbejdet.

Elna Munch: Jeg beklager, at den højtærede Forsvarsminister ikke var her, da jeg før talte, thi jeg tror, han da bedre vilde have forstaaet, hvad min Hensigt var med at rejse Spørgsmaalet. Jeg er ganske enig i, at Hospitalet maa gøres færdigt, men jeg er paa den anden Side ganske uenig med den højtærede Forsvarsminister i, at vi kan gøre det færdigt uden at vide, hvilken Brug der skal gøres af det; det tror jeg, alle Lægeautoriteter vil være enige med mig i. Det er rigtigt, at Bygningen er ret vidt fremskredet, men det, der mangler, skal netop afgøres efter, om det skal benyttes paa den ene eller den anden Maade. Jeg tror, det vilde være meget ødselt, om man nu gjorde Hospitalet færdigt under den Forudsætning, at det ølt sammen skulde bruges som Militærhospital, thi vi ved jo alle, og den højtærede Minister har selv indrømmet det, at dertil er det alt for stort, saa at man bagefter skal træffe en helt anden Afgørelse om Anvendelsen. Det er meget rigtigt, at Rigsdagen ikke bør sendes hjem, før det er afgjort, at Hospitalet skal gøres færdigt, men man kan jo ogsaa meget vel i den Tid, der er tilbage, afgøre, hvad det skal bruges til. Jeg har nu forstaaet Ministeren saaledes, at han mener, det udelukkende skal anvendes til militær Brug, saa at vi altsaa i alt skal have Marinehospitalet, Epidemihospitalet og det nye Hospital paa Tagensvej til militær Brug. Hvis denne Ordning ikke er ødsel, ved jeg ikke, hvorledes den skal karakteriseres. Alle er sikkert ganske enige om, at Militæret vil have tilstrækkelig Hospitalsplads i Marinehospitalet og Epide-